

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov **1/ M.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej J., advokátkou so sídlom v Ž., **2/ V.**, bývajúcej vo Z., proti žalovaným **1/ M.**, **2/ M.**, obaja bytom N., o **ochranu vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2 C 102/2005, o dovolaní žalobkyne 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 13. septembra 2007 sp. zn. 10 Co 168/2007

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ a 2/ trovy dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Proti označenému rozsudku krajského súdu, ktorým potvrdil žalobu zamietajúci rozsudok okresného súdu, podala včas dovolanie žalobkyňa 1/, ktorá jeho prípustnosť a opodstatnenosť vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že postupom súdu bola porušená jedna zo zásad občianskeho súdneho konania a to zásada ústnosti a tým jej súd svojim postupom ako účastníčke konania odňal možnosť konať pred súdom. Poukazuje aj na obsah zápisnice z 1.3.2007, z ktorej je zrejmé, že napriek tomu, že jej právna zástupkyňa navrhla znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia ceny nehnuteľnosti na vyčíslenie výšky škody, ktorá vznikla na jej nehnuteľnosti, súd tento návrh na vykonanie dokazovania zamietol, avšak v tejto zápisnici nie je zaprotokolované poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Je pravdou, že takéto poučenie bolo jej doručené do rúk jej právnej zástupkyne poštou a bolo zakomponované do predvolania na vytýčené pojednávanie na deň 20.11.2006, avšak má za to, že pokiaľ súd ukončí dokazovanie vo veci samej, bolo by potrebné zo strany súdu opätovne poučiť účastníkov konania v zmysle tohto zákonného ustanovenia.

Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je nim napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd buď v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.), alebo aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Opravný prostriedok žalobkyne 1/ smeruje proti rozsudku, ktorým odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok.

Keďže rozsudok odvolacieho súdu nemá povahu zmeňujúceho rozsudku, ale ani potvrdzujúceho rozsudku vo výroku ktorého by bola vyslovená prípustnosť dovolania alebo v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, je nepochybné, že v predmetnej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky niektorého z rozsudkov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. Dovolanie žalobkyne preto v tomto prípade podľa týchto ustanovení prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatku návrhu na určité konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Pri tom samozrejme dôraz kládol na skúmanie vád žalobkyňou uplatnených v dovolaní, predovšetkým na tvrdenie žalobkyne, že odvolacím súdom jej bola odňatá možnosť konať, teda že v konaní došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Existenciu tejto vady však dovolací súd nezistil.

Z stanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

K odňatiu možnosti žalobkyne pred súdom konať malo podľa jej názoru dôjsť tým, že sa nemohla ústne vyjadriť na jednotlivých pojednávaniach aj keď na nich bola prítomná. Tvrdenia žalobkyne o neumožnení jej vyjadriť sa ústne na jednotlivých pojednávaniach nie sú konkrétne, nie je zrejmé k čomu sa nemohla vyjadriť (či k vykonaným dôkazom alebo výpovediam svedkov). V danom konaní na súde prvého stupňa 20.11.2006 bola žalobkyňa 1/ prítomná, na tomto pojednávaní trvala na podanom návrhu s tým, že zatiaľ nemá k veci čo uviesť. Taktiež bola prítomná na ohliadke na mieste samom 13.12.2006, kde sa vyjadrovala k jednotlivým skutočnostiam. Na pojednávaní pred prvostupňovým súdom 1.3.2007, na ktorom bolo vo veci samej aj rozhodnuté, sa vyjadrovala právna zástupkyňa žalobkyne, pričom svoj prejav diktovala priamo do diktafónu. Taktiež na odvolacom pojednávaní 13.9.2007 bolo žalobkyni 1/ umožnené vyjadriť sa k jednotlivým skutočnostiam uvedeným v žalobe ako aj k tvrdeniam uvedeným v odvolaní. Uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že nebola porušená zásada ústnosti, žalobkyni nebola odňatá možnosť vyjadriť sa na jednotlivých pojednávaniach k jednotlivým skutočnostiam, teda žalobkyni

nebola odňatá možnosť konať pred súdmi v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Neobstojí ani druhá námietka žalobkyne, že na pojednávaní pred prvostupňovým súdom 1.3.2007, kedy bolo meritórne rozhodnuté, nebola poučená v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. a tým došlo k odňatiu možnosti jej konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., keďže procesný poriadok opätovne poučovanie účastníkov neupravuje. Z tvrdenia žalobkyne je zrejmé, že poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. jej bolo doručené poštou v rámci predvolania na vytýčené pojednávanie na 20.11.2006. Ani týmto konaním, resp. nekonaním jej nebola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne 1/ podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. odmietol bez toho, že by sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku.

V dovolacom konaní žalovaným 1/ a 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyni 1/ ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im ale napriek tomu náhradu trov konania nepriznal, pretože v dovolacom konaní im žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: